

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY
(anonymizovaný opis)

Krajský soud v Plzni rozhodl ve veřejném zasedání konaném dne [datum] v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Pavla Faita a soudkyně JUDr. Ivany Růžičkové a JUDr. Martiny Hírmanové v trestní věci právnické osoby – obchodní společnosti OMNIS PRODUCTION s.r.o., IČ: 28004957, se sídlem Dr. Sedláka 763, 339 01 Klatovy,

takto:

K odvolání státního zástupce Okresního státního zastupitelství v Klatovech se podle § 258 odst. 1 písm. b), d), odst. 2 trestního řádu ruší rozsudek Okresního soudu v Klatovech ze dne 18. 8. 2020, č. j. 3 T 207/2019-410 ohledně obchodní společnosti OMNIS PRODUCTION s.r.o., IČ: 28004957, se sídlem Dr. Sedláka 763, 339 01 Klatovy, pouze ve výroku o trestu zákazu činnosti a podle § 259 odst. 3 trestního řádu se znovu rozhoduje tak, že se tato právnická osoba

odsuzuje

podle § 254 odst. 1 trestního zákoníku a § 20 odst. 1 zákona č. 418/2011 Sb., o trestní odpovědnosti právnických osob a řízení proti nim za použití § 73 odst. 3 trestního zákoníku k trestu zákazu činnosti v rozsahu živnosti volné – Skladování, balení zboží, manipulace s nákladem a technické činnosti v dopravě uvedené pod bodem 52. přílohy č. 4 k zákonu č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání na dobu 1 (jednoho) roku.

Jinak zůstává napadený rozsudek beze změny.

Odůvodnění:

1. Napadeným rozsudkem bylo rozhodnuto jednak ohledně obžalované [jméno] [příjmení], narozené dne [datum], a jednak ohledně obžalované obchodní společnosti OMNIS PRODUCTION s.r.o., IČ: 28004957, se sídlem Dr. Sedláka 763, Klatovy (dále jako „OMNIS PRODUCTION“ nebo jako „obchodní společnost“). Zmíněnou obchodní společnost uznal okresní soud vinnou přečinem zkreslování údajů o stavu hospodaření a jmění podle § 254 odst. 1 trestního zákoníku za podmínek § 1 odst. 1, odst. 2 zákona č. 418/2011 Sb., o trestní odpovědnosti

Shodu s prvopisem potvrzuje Pavlína Došková.

právnických osob a řízení proti nim. Obchodní společnost se jej podle skutkových zjištění okresního soudu uvedených pod bodem 2) výroku o vině dopustila tím, že:

v období od v období od počátku roku 2016 nejméně do konce roku 2017 v sídle společnosti OMNIS PRODUCTION s.r.o. ul. Dr. Sedláka 763 v Klatovech ani jinde úmyslně nezajistila řádné vedení účetnictví této společnosti, a to tím, že [jméno] [příjmení], která jako jednatelka této společnosti jednala v zájmu této společnosti a byla odpovědná za řádné vedení účetnictví, úmyslně nezajistila řádné vedení účetnictví společnosti OMNIS PRODUCTION s.r.o. tak, aby účetní závěrka podávala věrný a poctivý obraz předmětu účetnictví, když daňová evidence vůbec neobsahovala faktury vydané společností Šimek kovo s.r.o., IČ: 49193449, se sídlem Dr. Sedláka 763, 339 01 Klatovy, konkrétně faktury [číslo] 2016 na částku 62 842 Kč, [číslo] 2016 na částku 62 842 Kč, [číslo] 2016 na částku 62 842 Kč, které se vztahovaly k úhradě nájemného za duben až červen 2016 a faktury [číslo] na částku 1 299 Kč za energie 1. čtvrtletí 2016, a dále tato evidence neobsahovala výpisy z bankovních účtů vedených v českých korunách za měsíce říjen - prosinec 2016 a výpisy z bankovních účtů vedených v eurech za měsíce červenec - prosinec 2016, v přehledu přijatých faktur k [datum] byla uvedena dlužná částka 38 009 Kč dle faktury č. [rok] věřitele [jméno] [příjmení], který postoupil svoji pohledávku společnosti Euro Inkasní s.r.o., avšak tento dluh k uvedenému datu neodpovídal skutečnosti, neboť jeho část ve výši 18 000 Kč již byla splacena, dále v tomto přehledu faktur byli uvedeni věřitelé, kterým však již byly jejich pohledávky uhrazeny - [jméno] [příjmení], [IČO], Mgr. [jméno] [příjmení] [příjmení], [IČO], RUMPOLD-P s.r.o., IČ: 61778516, a Bohemia Pallet s.r.o., IČ: 25246011, dále [jméno] [příjmení] za společnost OMNIS PRODUCTION s.r.o. nepodala ani nezajistila podání vyúčtování k dani z příjmů fyzických osob ze závislé činnosti za roky 2016 a 2017, daňové příznání k dani z příjmů právnických osob za zdaňovací období roku 2016 a 2017, a daňové příznání k silniční dani za rok 2017, ačkoliv tak měla činit vůči České republice, zastoupené příslušným správcem daně Finančním úřadem pro Plzeňský kraj, Územní pracoviště v [obec], když shora uvedeným jednáním obrozila včasné a řádné vyměření daně v minimální výši, v jaké byla povinna odvést příslušnou daň, kdyby daňová příznání řádně podala, a do současné doby neuspokojila pohledávky věřitelů Lesní společnost Královský Hvozd, a.s., IČ: 45352003 ve výši 73 498 Kč, Ing. [příjmení] [příjmení], [IČO] ve výši 14 386 Kč, RUMPOLD-P s.r.o., IČ: 61778516 ve výši 1 587 Kč, Šimek kovo s.r.o., IČ: 49193449 ve výši 189 825 Kč, SMOLÍK & partner s.r.o., IČ: 64359328 ve výši 39 851 Kč, čímž obrozila u těchto věřitelů ve shora uvedených výších jejich majetková práva, přičemž povinnost vést účetnictví správně, úplně, průkazně, srozumitelně, přehledně a způsobem zaručujícím trvalost účetních záznamů je uvedena v zákoně č. 563/1991 Sb., o účetnictví, ve znění pozdějších předpisů, a současně úmyslně porušila povinnosti stanovené podle zákona č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů.

2. Okresní soud za výše uvedené jednání uložil obchodní společnosti podle § 254 odst. 1 trestního zákoníku a § 20 odst. 1 zákona č. 418/2011 Sb., o trestní odpovědnosti právnických osob a řízení proti nim trest zákazu činnosti, v rozsahu předmětu podnikání zapsaného v obchodním rejstříku vedeném KS Plzeň, oddíl C, vložka [číslo]“ (tak byl podle protokolu o hlavním líčení na č. l. 406 výrok o trestu vyhlášen).

3. Státní zástupce Okresního státního zastupitelství v Klatovech podal proti tomuto rozsudku v zákonné lhůtě odvolání ve prospěch obchodní společnosti, a to proti výroku o trestu. Uvedl, že souhlasí s uloženým trestem zákazu činnosti, ovšem upozorňuje na fakt, že ve výroku o trestu uloženého právnické osobě není stanovena délka tohoto trestu, což by pro společnost znamenalo, že jeho délka není omezena. V odůvodnění rozsudku je sice uvedeno, že trest zákazu činnosti je uložen na dobu 1 roku, ale je nezbytné, aby délka trestu byla stanovena přímo ve výroku o trestu. Státní zástupce proto navrhl, aby krajský soud výrok o trestu napadeného rozsudku ve vztahu ke zmíněné právnické osobě podle § 258 odst. 1 písm. d), e) trestního řádu zrušil a sám rozhodl tak, že jí uloží trest zákazu činnosti v trvání jednoho roku.

4. Následně státní zástupce podané odvolání doplnil a upřesnil. Navrhl, aby krajský soud v rámci vlastního rozhodnutí uložil obchodní společnosti trest zákazu činnosti v trvání jednoho roku a současně blíže vymezil činnost, která je právnické osobě zakázána. Poukázal na judikaturu Nejvyššího soudu ČR (rozsudek vedený pod sp. zn. 8 Tz 94/2019), podle níž uložení zákazu činnosti v rozsahu předmětu podnikání zapsaného v obchodním rejstříku není dostatečně konkrétní. Zřejmě by měly být uvedeny konkrétní obory živností, k nimž má uvedená právnická

Shodu s prvopisem potvrzuje Pavlína Došková.

osoba živnostenské oprávnění, tedy hostinská činnost a činnost související s montáží a balením výrobků (tedy zejména činnost uvedená pod bodem 52. přílohy číslo 4 živnostenského zákona – Skladování, balení zboží, manipulace s nákladem a technické činnosti v dopravě). Státní zástupce má za to, že toto upřesnění a současně zúžení rozsahu zákazu činnosti bude ve prospěch obžalované právnické osoby.

5. Rozsudkem Krajského soudu v Plzni ze dne 9. 12. 2020, č. j. 6 To 285/2020-445 byl napadený rozsudek k odvolání státního zástupce podle § 258 odst. 1 písm. b), odst. 2 trestního řádu zrušen a podle § 259 odst. 3 trestního řádu bylo znovu rozhodnuto tak, že se obchodní společnost odsuzuje podle § 254 odst. 1 trestního zákoníku a § 20 odst. 1 zák. č. 418/2011 Sb., o trestní odpovědnosti právnických osob a řízení proti nim k trestu zákazu činnosti v rozsahu živnostenského oprávnění podle výpisu ze živnostenského rejstříku, „Výroba, obchod a služby neuvedené v přílohách 1 až 3 živnostenského zákona“ v trvání jednoho roku.

6. Následně byl usnesením Nejvyššího soudu ČR ze dne 12. 5. 2021, č. j. 5 Tdo 329/2021-476 k dovolání nejvyššího státního zástupce podaného ve prospěch předmětné obchodní společnosti jednak výše uvedený rozsudek Krajského soudu v Plzni podle § 265k odst. 1 trestního řádu zrušen, jednak byla podle § 265k odst. 2 trestního řádu zrušena také další rozhodnutí obsahově navazující na zrušené rozhodnutí, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu, a jednak bylo zdejšímu soudu podle § 265l odst. 1 trestního řádu přikázáno, aby věc v potřebném rozsahu znovu projednal a rozhodl.

7. Z odůvodnění předmětného usnesení Nejvyššího soudu ČR vyplynulo, že tento zrušil výše uvedený rozsudek krajského soudu v podstatě ze dvou důvodů. Prvním důvodem je, že zdejší soud nepřiměřeně široce vymezil okruh činnosti, která byla obchodní společnosti trestem zákazu činnosti zakázána, neboť smyslem a účelem trestu zákazu činnosti je zabránit pachateli vykonávat jen takovou činnost, která mu dává příležitost k páčání trestných činů určitého druhu, anebo mu jejich spáchání usnadňuje (viz rozhodnutí uveřejněná pod č. 42/1967 a č. 26/2007-. Sb. rozh. tr.). Nelze proto podle Nejvyššího soudu ČR zakázat pachateli výkon jakékoli činnosti v určitém odvětví, nýbrž jen té činnosti, jejíž nezávadný výkon by jedním, jehož se pachatel dopustil, mohl být ohrožen (viz rozhodnutí uveřejněné pod č. 10/1973 Sb. rozh. tr.). Pachateli trestného činu tedy nelze obecně zakázat provozovat jakoukoli živnost, neboť takový trest by byl ve zřejmém nepoměru s účelem trestu zákazu činnosti a takto uložený trest by byl nepřiměřeně široký a příliš obecný. Proto lze zakázat jen výkon takové činnosti, při které se pachatel dopustil trestné činnosti (viz rozsudky Nejvyššího soudu ze dne 6. 12. 2001, sp. zn. 3 Tz 169/2001, ze dne 4. 9. 2002, sp. zn. 4 Tz 51/2002, a ze dne 30. 9. 2020, sp. zn. 5 Tz 31/2020). Podle všech těchto i dalších rozhodnutí nesmí uložený trest zákazu činnosti bezdůvodně omezovat pachatele v jeho dalším pracovním uplatnění, v případě právnické osoby pak uložený trest zákazu činnosti, a to i z hlediska obsahu a rozsahu zakázaných činností, nesmí vést k faktickému zániku právnické osoby v důsledku znemožnění jakékoli její smysluplné činnosti.

8. Druhým důvodem zrušení výše uvedeného rozsudku krajského soudu je, že tento opomněl ve výroku o trestu citovat § 73 odst. 3 trestního zákoníku, přičemž podle Nejvyššího soudu ČR právě toto zákonné ustanovení vymezuje činnosti, které je možno právnické osobě zakázat.

9. Nejvyšší soud ČR krajskému soudu pak uložil, aby znovu rozhodl o odvolání státního zástupce Okresního státního zastupitelství v Klatovech a aby si v dalším řízení ujasnil, jaký byl předmět podnikání obchodní společnosti v rozhodné době, v níž se tato měla dopustit trestné činnosti, zda to byla hostinská činnost a činnosti související s montáží a balením výrobků, což by odpovídalo především oboru činnosti náležejícímu do živností volných uvedených v příloze číslo 4 živnostenského zákona pod bodem 52. jako, „Skladování, balení zboží, manipulace s nákladem a technické činnosti v dopravě“, a aby teprve poté rozhodl o trestu zákazu činnosti, který je na místě uložit předmětné obchodní společnosti za trestný čin, jímž byla uznána vinnou.

10. Krajský soud v Plzni jako soud nadřízený Okresnímu soudu v Klatovech vázán právními závěry uvedenými v usnesení Nejvyššího soudu ČR ze dne 12. 5. 2021, č. j. 5 Tdo 329/2021-476 proto znovu přezkoumal napadený rozsudek i řízení, jež jeho vydání předcházelo, v souladu s § 254 odst. 1 trestního řádu, tedy pouze ve výroku o trestu, neboť proti němu státní zástupce odvoláním brojil. K vadám, které nebyly v odvolání vytýkány, by odvolací soud přihlédl, pokud by měly vliv na věcnou správnost těch výroků rozsudku, proti kterým bylo odvolání podáno. To však nebyl případ přezkoumávané věci. Krajský soud byl v novém řízení vázán právním názorem Nejvyššího soudu a byl povinen provést úkony a doplnění, jejichž provedení tento soud nařídil (§ 265s odst. 1 trestního řádu). Současně byl vázán zásadou zákazu reformationis in peius, tj. zákazu změny k horšímu, upravenou v § 265s odst. 2 trestního řádu, což znamená, že v posuzované věci nemohlo dojít v novém řízení ke změně rozhodnutí v neprospěch obžalované obchodní společnosti.

11. Pokud jde o trest zákazu činnosti, tak § 20 odst. 1 zákona o trestní odpovědnosti právnických osob a řízení proti nim umožňuje právnické osobě uložit trest zákazu činnosti na 1 rok až 20 let, byl-li trestný čin spáchán v souvislosti s touto činností. Podle § 73 odst. 3 trestního zákoníku spočívá trest zákazu činnosti v tom, že se odsouzenému po dobu výkonu tohoto trestu zakazuje výkon určitého zaměstnání, povolání nebo funkce nebo takové činnosti, ke které je třeba zvláštního povolení, nebo jejíž výkon upravuje jiný právní předpis. Podle § 122 odst. 1 věta první trestního řádu musí odsuzující rozsudek obsahovat výrok o trestu s uvedením zákonných ustanovení, podle nichž byl trest vyměřen, nebo podle nichž bylo od potrestání upuštěno, a jde-li o podmíněné upuštění od potrestání s dohledem, též výrok o stanovení zkušební doby a jejím trvání. Z toho je zřejmé, že je-li právnické osobě ukládán podle § 20 odst. 1 zákona o trestní odpovědnosti právnických osob a řízení proti nim trest zákazu činnosti za použití § 73 odst. 3 trestního zákoníku, musí odsuzující rozsudek obsahovat též výměru ukládaného trestu. Ta však ve výroku o trestu napadeného rozsudku ve vztahu ke jmenované obchodní společnosti uvedena nebyla. Okresní soud pak až v odůvodnění napadeného rozsudku uvedl, že uložil trest zákazu činnosti až na 1 rok, což není s ohledem na výše uvedené dostatečné. V tomto směru je odvolání státního zástupce nepochybně důvodné.

12. Zdejší soud se zabýval i rozsahem činnosti, kterou je nutno obžalované obchodní společnosti zakázat, resp. se zabýval činností, kterou obchodní společnost vykonávala a v souvislosti s níž se dopustila přečinu zkreslování údajů o stavu hospodaření a jmění podle § 254 odst. 1 trestního zákoníku. V tomto ohledu pak bylo vycházeno z úvah a závěrů uvedených v usnesení Nejvyššího soudu ČR ze dne 12. 5. 2021, č. j. 5 Tdo 329/2021-476.

13. Obžalovaná [jméno] [příjmení] ve své výpovědi v hlavním líčení konaném dne [datum] k předmětu činnosti obchodní společnosti uvedla, že tato dělala různé montáže, balení výrobků a takové věci. V procesně použitelné výpovědi v přípravném řízení pak uvedla, že se obchodní společnost zabývala montážemi pro různé zahraniční firmy. V příloze k účetní závěrce obchodní společnosti za rok 2015 (tedy za rok, který bezprostředně předcházela době páchaní projednávané trestné činnosti) získané z obchodního rejstříku je na straně 2 jako rozhodující předmět činnosti uvedeno, „balící činnosti“.

14. S ohledem na výše uvedené je tak zdejší soud toho názoru, že obchodní společnost v době páchaní projednávané trestné činnosti nevykonávala hostinskou živnost. Tuto lze totiž definovat jako činnost spočívající v přípravě a prodeji pokrmů a nápojů k bezprostřední spotřebě v provozovně, v níž jsou prodávány, což však výpovědi obžalované [jméno] [příjmení] ani příloze k účetní závěrce obchodní společnosti za rok 2015 zcela jistě neodpovídá. Činnost, kterou obchodní společnost v době spáchání projednávané trestné činnosti skutečně vykonávala, lze spíše podřadit pod živnost volnou – Skladování, balení zboží, manipulace s nákladem a technické činnosti v dopravě uvedenou pod bodem 52. přílohy č. 4 k zákonu č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání. Proto je nutno právě tuto činnost obchodní společnosti zakázat. Nutno v tomto ohledu ještě doplnit, že z protokolu ze dne [datum] z připojeného spisu Krajského soudu v Plzni – obchodní rejstřík vedeného pod sp. zn. C [číslo] bylo zjištěno, že dne [datum] byla z

předmětu podnikání obchodní společnosti vymazána jak činnost, „Výroba, obchod a služby neuvedené v přílohách 1 až 3 živnostenského zákona“ tak, „hostinská činnost“, což znamená, že obchodní společnost v současnosti nemá v obchodním rejstříku uvedený žádný předmět podnikání.

15. Pokud jde o samotnou výměru trestu zákazu činnosti, tak podle § 20 odst. 1 zákona o trestní odpovědnosti právnických osob a řízení proti nim lze obchodní společnosti uložit trest zákazu činnosti na 1 rok až 20 let. Protože okresní soud (jak nedostatečně vyplývá pouze z odůvodnění napadeného rozsudku) obchodní společnosti trest zákazu činnosti uložil v trvání jednoho roku a zdejší soud je v projednávané věci vázán zákazem reformationis in peius (viz odstavec 10. odůvodnění tohoto rozsudku), nebylo možné stanovit jinou výměru předmětného trestu než v trvání jednoho roku.

16. Na tomto místě se pak musí zdejší soud ještě vyjádřit k závěrečnému návrhu opatrovníka obchodní společnosti učiněného ve veřejném zasedání dne [datum] na upuštění od potrestání obchodní společnosti. Zákon o trestní odpovědnosti právnických osob a řízení proti nim možnost upuštění od potrestání vůbec neupravuje. Podle § 1 odst. 2 zákona o trestní odpovědnosti právnických osob a řízení proti nim nestanoví-li však tento zákon jinak, použije se trestní zákoník, v řízení proti právnické osobě trestní řád a v řízení o mezinárodní justiční spolupráci ve věcech trestních přiměřeně zákon o mezinárodní justiční spolupráci ve věcech trestních, není-li to z povahy věci vyloučeno. Podle názoru krajského soudu není ve smyslu výše citovaného zákonného ustanovení vyloučeno, aby mohlo být od potrestání právnické osoby za splnění podmínek uvedených v § 46 trestního zákoníku upuštěno. Ke stejnému závěru ostatně dospěla i komentářová literatura v právnickém programu ASPI k § 46 trestního zákoníku. Z povahy projednávané věci lze však vyloučit, že by k upuštění od potrestání mohlo v tomto případě dojít podle § 46 odst. 2 nebo odst. 3 trestního zákoníku. Zbývalo tedy posoudit, zda jsou splněny podmínky pro upuštění od potrestání podle § 46 odst. 1 trestního zákoníku.

17. Podle § 46 odst. 1 trestního zákoníku lze od potrestání pachatele, který spáchal přečin, jeho spáchání lituje a projevuje účinnou snahu po nápravě, upustit, jestliže vzhledem k povaze a závažnosti spáchaného přečinu a k dosavadnímu životu pachatele lze důvodně očekávat, že již pouhé projednání věci postačí k jeho nápravě i k ochraně společnosti. Výše citované podmínky pro upuštění od potrestání nemá zdejší soud v projednávané věci za splněné. Obchodní společnost totiž v žádném ohledu neprojevuje účinnou snahu po nápravě. Předmět své činnosti již několik let v podstatě vůbec nevykonává, přičemž z obchodního rejstříku byl dne [datum] poslední předmět činnosti zcela vymazán. Obchodní společnost lze tak spíše označit za prázdnou schránku nežli za fungující společnost. Ani jediný společník a jednatel společnosti (odsouzená [příjmení] [příjmení]) nemá podle svého vyjádření s předmětnou obchodní společností žádné plány, což ostatně potvrdil i opatrovník obchodní společnosti, který uvedl, že odsouzená [jméno] [příjmení] se o společnosti odmítá bavit. Odhlédnout nelze v této souvislosti ani od názoru Nejvyššího soudu ČR, který v usnesení ze dne 12. 5. 2021, č. j. 5 Tdo 329/2021-476 uvedl, že je na místě (s výše citovanými výhradami) předmětné obchodní společnosti uložit trest zákazu činnosti za trestný čin, jímž byla uznána vinnou. Z výše uvedených důvodů tak zdejší soud ve smyslu § 1 odst. 2 zákona o trestní odpovědnosti právnických osob a řízení proti nim za použití § 46 odst. 1 trestního zákoníku neupustil od potrestání obchodní společnosti.

18. Na základě shora uvedeného tak Krajský soud v Plzni shledal odvolání státního zástupce důvodným. Proto napadený rozsudek podle § 258 odst. 1 písm. b), d), odst. 2 trestního řádu zrušil pouze ve výroku o trestu. Důvodem zrušení napadeného rozsudku je jeho vada spočívající jednak v tom, že okresní soud nesprávně uložil trest zákazu činnosti, když vymezil předmětný trest příliš široce a neurčitě, a jednak v tom, že ve výroku o trestu napadeného rozsudku neuvedl jeho výměru. Tím i porušil ustanovení trestního zákona. Jelikož bylo možné v přezkoumávané věci rozhodnout na podkladě skutkového stavu, který byl v napadeném rozsudku správně zjištěn, zdejší soud sám ve věci rozhodl podle § 259 odst. 3 trestního řádu tak, že v souladu s názorem Nejvyššího soudu

ČR uvedeným v jeho usnesení ze dne 12. 5. 2021, č. j. 5 Tdo 329/2021-476 podle § 254 odst. 1 trestního zákoníku a § 20 odst. 1 zákona č. 418/2011 Sb., o trestní odpovědnosti právnických osob a řízení proti nim za použití § 73 odst. 3 trestního zákoníku uložil obžalované obchodní společnosti trest zákazu činnosti v rozsahu živnosti volné – Skladování, balení zboží, manipulace s nákladem a technické činnosti v dopravě uvedené pod bodem 52. přílohy č. 4 k zákonu č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání, a to na dobu jednoho roku. Jinak zůstal napadený rozsudek nezměněn.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí není přípustný další řádný opravný prostředek.

Proti tomuto rozhodnutí může podat dovolání nejvyšší státní zástupce na návrh krajského nebo vrchního státního zástupce, anebo i bez takového návrhu pro nesprávnost kteréhokoliv výroku, a to ve prospěch i v neprospěch obžalovaného, jakož i obžalovaný pro nesprávnost výroku rozhodnutí soudu, který se ho bezprostředně dotýká. Obžalovaný tak může učinit pouze prostřednictvím obhájce. Podání obžalovaného, které by nebylo učiněno prostřednictvím obhájce, se nepovažuje za dovolání, byť by takto bylo označeno. Dovolání se podává u soudu, který rozhodl ve věci v prvním stupni, do dvou měsíců od doručení rozhodnutí, proti kterému dovolání směřuje. O dovolání rozhoduje Nejvyšší soud. V dovolání musí být vedle obecných náležitostí (§ 59 odst. 3 tr. řádu) podání uvedeno, proti kterému rozhodnutí směřuje, který výrok, v jakém rozsahu, i z jakých důvodů napadá a čeho se dovolatel domáhá, včetně konkrétního návrhu na rozhodnutí dovolacího soudu s odkazem na zákonné ustanovení § 265b odst. 1 písm. a) až l) tr. řádu, o které se dovolání opírá. Nejvyšší státní zástupce je povinen v dovolání uvést, zda je podává ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného. Rozsah, v němž je rozhodnutí dovoláním napadáno, a důvody dovolání lze měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání.

Plzeň 8. 9. 2021

JUDr. Pavel Fait v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Pavlína Došková.